

“ΣΑΝ ΚΥΡΙΟΣ”,

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 387)

φύλλα, έβαλε έναν καθρέφτη στο τραπέζι, άναψε άπ' εδώ κι άπ' εκεί δυό κεριά και στάθηκε εκεί μπροστά, σύζυγος, σε στάσι προσοχής.

—Ιερεμία φόν Τούρνει, είπε με τραχειά φωνή, σάν δικαστής που άπαγγέλλει κατηγορητήριο. Σε κατηγορώ ένώντιον του δικαστηρίου τής τιμής μου. Σε κηρύσσω ένοχο! “Εφτασεσ στο σημείο να κλέψεις τή γυναίκα ενός συναδέλφου σου, ενός ευεργέτου σου!..”

—Ναι, απάντησε ψιθυριστά ο άλλος φόν Τούρνει, μέσα από τόν καθρέφτη. “Εφταιξα, μα εκείνη είνε ο ένοχος!”

—“Οχι! διέκοψε άσπληρά ο άλλος. “Ήσουν πάντα ένας μουρντάρης και νόμιζες πώς μπορούσες νά ζήσης σάν κύριος. Άφου δέν τ'ο κατάρωσες, πέθανε τουλάχιστον σάν κύριος. Σε καταδικάζω εις θάνατον!”

—Δεκτόν... απάντησε πνιχτά ο φόν Τούρνει του καθρέφτη. “Ο άπότακτος άνοιξε τότε τ'ο συρτάρι του τραπέζιου, πήρε από μέσα ένα περιστρόφο. Σιγά-σιγά, τ'ο σήκωσε, άκούμπησε τήν κάννη στο μέτωπό του. “Ο άλλος, μέσα από τόν καθρέφτη, δέν έκανε τόν παραμικρό μορφασιμό, δέν άνατριχίωσε καν.”

Και τότε, τ'ο πιστόλι έκπυροκρότησε και άμέσως ένα κορμί —κατηγορούμενος μαζί και δικαστής—σωριάστηκε κάτω. στο δάπεδο!..

ΤΟ ΦΥΤΟ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 409)

πτης φρίκης βγήκε άπ' τά χείλη του: “Τό πρόσωπο και τά χέρια του σοφού καθηγητού ήσαν καταραφαμενά, σάν να είχε πέσει επάνω τους κάποιον καυτερό δέξ' κι' είχε φάγει τις σάρκες!”

—“Ω, Θεέ μου! τραύλισε ο νέος. “Η διονέα, μικρή, σκοτώνει μύγες!... Μεγάλη όμως μήπως. μήπως..”

Δέν τόλμησε ν' άποτελειώσει τή σκέμη του. Κόλλησε τ'ο αυτί του στο στήθος του δυστυχισμένου σοφού: “Άλλοίμονο, ή καρδιά του είχε πάψει πεινά νά χτυπά!”

Γεμάτος από λύσσα τότε ο Ροβέρτος, ξαναμπήκε στο έργο-στηριο. “Άρπαξε μία άδεια μεγάλη γλάστρα, και τήν έριξε με δύναμη επάνω στον προβολέα. “Ενας κρότος ξερός άκούστηκε, τά φυλλά τ'ο προβολέως έγιναν κομμάτια, και τ'ο μυστηριώδες πράσινο φως έσβησε άμέσως.”

“Επειτα βγήκε έξω πιδ μαλακωμένος, κύττασε τ'ο άγαπημένο πτώμα, που ήταν ξαπλωμένο στο χώμα και στον ήλιο, και τ'ο ήρθαν δάκρυα στα μάτια.”

“Άδικα έρεύνησαν σά άρχεία του σοφού, για νά βρουν τ'ο μυστικό τ'ο προβολέως με τ'ο πράσινο φως. Τά τερατώδη φυτά έχασαν τις άκτίνες, ή όποιες τά ζωογονούσαν, και γρήγορα μαράθηκαν..”

“Ο καθηγητής Μούρφυ είχε πεθάνει, πέρνοντας μαζί του και τ'ο μυστικό τής έφευρέσεώς του. Θέλησε να κάνη κάτι τ'ο τελειότερο άπ' τή Φύση, κι' ή Φύσις πήρε τήν έκδίκησή της!”

Αυτό, χωρίς άμφιβολία, ήταν και τ'ο καλύτερο..

Η ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΙΑΚ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 391)

θρου, όπου ο Ρομπενις άπαθανάτισε τήν Μαρία τών Μεδίκων, γιατί πάει καιρός που τούς ειδα και δέν τούς καλοθυμοσμαι. Στά ταξειδία μου όμως στην “Όλλανδία μοδίκαν έντόπωσι οι μεγάλοι πίνακες τού Ρέμπραντ, τού Φράντζ Χάλς, τού Βαν ντερ Χέλστ κι' άλλων ζωγράφων που άπαθανάτισαν τά μέλη διαφόρων συντηριών τής εποχής τους. “Υστερ' από τρεις αιώνας, σήμερα, αυτοί οι καλοί άνθρωποι είνε πάντα εκεί, στα μουσειά, ολοζώντανοι και γελαστοί, κανείς όμως δέν μπορεί νά σάς πη τά όνόματά τους. Αυτόι οι άθάνατοι είνε άνώμιοι.”

—Άλήθεια! παρατήρησε κι' ο ζωγράφος.

—Αυτό μούδωσε λοιπόν τήν ιδέα. “Άν μετά τρεις αιώνας ένας Ιστορικός ή ένας μυθιστοριογράφος, θέλει νά γράψη για τήν οικογενειακή και κοινωνική ζωή τής εποχής μας, θά βρη έλο τ'ο όλικό στοδς τοίχους τής δημαρχίας μου, αλλά και θά με άναφε έρω με τ' όνόματά μου. Δέν θά πη μονάχα «ο άρωματοποιός τού “Έκλανού», θά γράψη: “Ο Σέκ., ο δημαρχος Σέκ., ο Μέγας Σέκ!...”

“Η φωνή τού δημάρχου θροντούσε μέσα στο άτελιέ. Στά τελευταία του αυτά λόγια, άρχισε νά χοροπηδά και νά κάνη τ'οιμπες.

—Λεονάρδος Σέκ! έξακολούθησε, τίμιος κι' άξιος άνθρωπος, παράδειγμα δραστηριότητος τού είκοστού αιώνας, νομοταγής, τακτικός στοδς φόρους του, Μασάδων, πλούσιος, πολύ πλούσιος, πάμπλουτος, έκατομμυριοδους, δημαρχος και βουλευτής, ναι! και βουλευτής. Κι' αυτό θά γράψη. Γιατί θά με θγάλουν και βουλευτή. Ζήτη τ'ο Σέκ! “Εμπρός! Στίς κάλπες, ψηφήστε έλοι τόν Σέκ!... “Έζησε!... Νίκησε... “Άπεθώσα!... ”

“Άξαφια ο ζωγράφος έζητησε μουσκεμμένος άπ' τόν ίβρωτα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Κατά τά δεδομένα του Αυτόνομου Σταφιδικού ή εξαγωγής τής σταφιδος από 1ης Σεπτεμβρίου “Ιανουαρίου 1935 άήλθε σε 121.963.990 λίτρες κατά τ'ο αντίστοιχο χρονικό διάστημα του στα 1933—1934 ήταν μόνον 98.771.543 ένετικές λίτρες

ΘΑ ΑΝΑΤΙΜΗΘ ΤΟ ΛΑΔΙ :

Κατά τας πληροφορίας τής άρμοδίας ύπηρεσ γείου τής Γεωργίας, ή τιμή τών έλαιολάδων στί ύψώθηκε κατά 10 % και πλέον, διότι ή προσερ μικρότερα τής ζήτησεως. Έπειτα από τήν κακήν έλ τής κυριώτερης έλαιοπαραγωγού χώρας, τής “Ι. Κατά τούς άρμους, ο ύψωμός τής τιμής τ'ο μόνον δέν θά σταματήση, αλλά θά συνεχισθ. “ ζεται ίσως φόβος ύπερτιμησεως τών λαδιών στ πράγμα τ'ο όποον πρέπει και μπορεί νά προληφ στηματικό έλεγχο στις εξαγωγές λαδιών, τίς όι να κάνουν άθρόως οι λαδέμποροι μας.

—ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΟΚΑΛΙΕΡΓΗΤΑΣ

“Ανεκουνώθη ότι ο ύπουργός τής Γεωργίας κ τών άλλων μέτρων που έλαβε για τόν περυσνοκαλιεργίας στή Δυτική και Κεντρική Μακεδονία και τήν Πελοπόννησον, συνέσθησε στήν “Α. ζα νά μη χορηγή πλέον δάναεια στους καπνοκαλ

—Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

“Ανεκουνώθη ότι ή κατανάλωσις καπνού εις χώραν κατά τόν τελευταίον μήνα του παρελθόντ θεν εις 418.000 κιλά, άπέαντι 358.000 κιλών τ του 1933.

—ΚΑΠΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

Κατά τόν παρελθόντα μήνα Δεκέμβριον έξήχ λιμένα τής Καβάλλας 3.102.138.230 κιλά καπνά τας δηλώσεις εις τ'ο τελωνείον—δραχμών 224.195 πόν τόν λιμένα τής “Άλεξανδρουπόλεως 264.070 κ ξίας—κατά τήν σχετικήν δήλωσιν εις τ'ο τελωνείο 521.917.

“Ετσι, ή γενική εξαγωγή καπνών από τήν “Ανδονία και Δυτική Θράκη κατά τ'ο 1934, έφτασε κιλά, άξίας 955.837.996.50 δραχμών

—ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Α') Τελωνείον “Αθηνών :

11—20 “Ιανουαρίου 1934 δρ.

11—20 “Ιανουαρίου 1935 »

Πλέον 11—20 “Ιαν. 1935 δρ

Ε') Τελωνείον Πειραιώς :

11—20 “Ιανουαρίου 1934 δρ.

11—20 “Ιανουαρίου 1935 »

Πλέον 11—20 “Ιαν. 1935 δρ

Γ') Τελωνείον Θεσσαλονίκης :

11—20 “Ιανουαρίου 1934 δρ.

11—20 “Ιανουαρίου 1935 »

“Ελάττον 11—20 “Ιαν. 1935 δρ.

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΜΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1934

Σύμφωνα με τά δεδομένα και τούς ύπολογισ ύπηρεσίας κατά τόν Δεκέμβριον του 1934 εισή ρεύματα 178.251 τόννων, άξίας 757.046.000 δρ έήχθησαν έμπορευμάτια 90.367 τόννων, άξίας 70 ένω κατά τόν Δεκέμβριον του 1933 εισήχθησαν 164.239 τόννων, άξίας 699.513.000 δρχ. και έξί τόννων, άξίας 467.071.000 δραχμών.

και με τ'ο λαρόγγι κατάξερσ. “Η θυρωρός έστεκ κρατώντας τρεις άνεξόφλητες άποδείξεις στο δερμά

—Τι πάβατε και ξεφωνίζετε έτσι, κ. Μπινιάκι; καλή γυναίκα!

—Τι νά πάω, κυρά Κλεμάν; “Αστα!... Μιά γω παραγγείλα κι' αυτό έτυχε στ' ένειρό μου! κόμη ο πελάτης μου ήταν ένας τρελλός!... Τι θελες νά πάω;..